

de toevertrouwde vertrouwelijke stukken en informatie mogen slechts toegankelijk worden gemaakt voor de medewerkers die deze voor de nakoming van de overeenkomst nodig hebben;

de contractpartijen zullen deze medewerker conform deze overeenkomst tot geheimhouding verplichten;

op verzoek, doch uiterlijk bij de beëindiging van de samenwerking tussen de contractpartijen moeten alle in dit verband beschikbare vertrouwelijke gegevens onherroepelijk worden gewist of aan de andere contractpartij worden teruggegeven?

(¹) Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie) (PB L 201, blz. 37).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil no. 1 de Granada (Spanje) op 8 maart 2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. e.a.

(Zaak C-125/12)

(2012/C 174/22)

Proceestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Mercantil no. 1 de Granada

Partijen in het hoofdgeding

Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, Administrador concursal de Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., en Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 199, lid 1, sub g, van richtlijn 2006/112/EG (¹) van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, dat bepaalt dat de „lidstaten kunnen bepalen dat de tot voldoening van de belasting gehouden persoon degene is voor wie de volgende goederenleveringen of diensten worden verricht: [...] de levering van onroerend goed dat in een openbare verkoop op grond van een executoriale titel door de executieschuldenaar aan een andere persoon wordt verkocht”, wanneer de gerechtelijke procedure een faillissement is dat ontstond door de insolventieverklaring van deze schuldenaar, aldus worden uitgelegd dat het enkel betrekking heeft op overdrachten die het loutere gevolg zijn van de aard van een liquidatie van de procedure of van de liquidatiefase waarin deze procedure zich bevindt, zodat de vervreemding van deze onroerende goederen moet plaatsvinden ten gevolge van de algemene liquidatie van zijn vermogen, of omvat het, aangezien een faillissementsprocedure onder meer kan eindigen met de liquidatie van de onder-

neming in staat van faillissement, ook elke overdracht van onroerende goederen door de gefailleerde schuldenaar los van een faillissementsprocedure?

2) Moet artikel 199, lid 1, sub g, van richtlijn 2006/112 aldus worden uitgelegd dat onder het daarin gebruikte begrip de „openbare verkoop op grond van een executoriale titel” een collectieve gerechtelijke insolventieprocedure valt waarin, los van een fase van verplichte liquidatie van het vermogen en louter om opportuniteitsredenen, een of meerdere goederen vrijwillig zijn verkocht, of heeft het daarentegen enkel betrekking op procedures van gedwongen executie tot liquidatie van het vermogen van de executieschuldenaar?

3) Kan artikel 199, lid 1, sub g, van richtlijn 2006/112 in dit laatste geval, wanneer het uitsluitend betrekking heeft op gedwongen executies tot liquidatie van het vermogen van de executieschuldenaar, aldus worden uitgelegd dat hiervan is uitgesloten de omkering van de tot voldoening van de btw gehouden persoon in ieder geval van overdracht van een onroerend goed door een gefailleerde schuldenaar om opportuniteitsredenen en gemakshalve in het belang van het faillissement en los van iedere algemene liquidatieprocedure van zijn vermogen, zodat een nationale wet die het in artikel 199, lid 1, sub g, van richtlijn 2006/112 aan de orde zijnde geval heeft uitgebreid tot gevallen waarop deze bepaling geen betrekking heeft, buiten toepassing moet worden gelaten?

(¹) PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Duitsland) op 8 maart 2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH/Finanzamt Magdeburg

(Zaak C-129/12)

(2012/C 174/23)

Proceestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Verwerende partij: Finanzamt Magdeburg

Prejudiciële vraag

Heeft beschikking C(1998) 1712 van de Commissie van 20 mei 1998 (¹) de Duitse wetgever een uitvoeringsmarge gelaten bij de formulering van § 2, tweede zin, punt 4, van het Investitionszulagesetz (InvZulG 1996), zoals gewijzigd bij het Steuerlastungsgesetz 1999 van 19 december 1998, op grond waarvan een regeling mag worden vastgesteld die voorziet in steun voor

eronder vallende investeringen waarvoor de bindende investeringsbeslissing is genomen vóór het verstrijken van de termijn voor de uitvoering van de beschikking van de Commissie of vóór de bekendmaking van de geplande maatregelen in het Bundessteuerblatt (BStBl), maar de levering van het investeringsgoed en de vaststelling en uitbetaling van de premie daarna plaatsvinden?

(¹) Beschikking 1999/183/EG van de Commissie betreffende mogelijke staatssteun van Duitsland voor de verwerking en de afzet van landbouwproducten in Duitsland op grond van bestaande regionale steunregelingen (PB L 60, blz. 61).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 19 maart 2012 — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona/Generalitat de Catalunya

(Zaak C-139/12)

(2012/C 174/24)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Andere partij: Generalitat de Catalunya

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten volgens artikel 13, B, sub d, punt 5, van richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 (¹) (thans richtlijn 2006/112/EG van 28 november 2006) de op de verkoop van aandelen betrekking hebbende transacties, verricht door een belastingplichtige, die de verwerving van eigendom van onroerend goed omvatten, zonder vrijstelling aan belasting over de toegevoegde waarde worden onderworpen, getuigd op de in dat artikel vastgestelde uitzondering voor effecten waarvan het bezit rechtens of in feite recht geeft op de eigendom of het genot van een onroerend goed of een deel daarvan?
- 2) Laat richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 ruimte voor bepalingen zoals artikel 108 van de Spaanse wet nr. 24/1988 op de effectenmarkt, op grond waarvan over de verwerving van een meerderheidsdeelneming in een vennootschap waarvan de activa voornamelijk uit onroerend goed bestaan, ongeacht de omstandigheid dat de bij de transactie betrokken partijen mogelijkerwijs ondernemingen zijn, een andere indirecte belasting dan de btw, namelijk de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen, wordt geheven, waarbij dus niet is uitgesloten dat de transactie aan btw is onderworpen wanneer het onroerend goed, en niet de aandelen of deelnemingen, rechtstreeks wordt overgedragen?

- 3) Is een nationale bepaling zoals artikel 108 van de Spaanse wet op de effectenmarkt van 28 juli 1988, in de redactie van de 12^e aanvullende bepaling van wet nr. 18/1991, op grond waarvan over de verwerving van een meerderheidsdeelneming in vennootschappen waarvan de activa voornamelijk uit in Spanje gelegen onroerend goed bestaan, belasting wordt geheven, zonder dat mag worden aangetoond dat de vennootschap waarover zeggenschap wordt verkregen een economische activiteit uitoefent, verenigbaar met de in artikel 4[3] EG (thans artikel 49 VWEU) gewaarborgde vrijheid van vestiging en de in artikel 56 EG (thans artikel 63 VWEU) geregelde vrijheid van kapitaalverkeer?

(¹) Zesde Richtlijn betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Beroep ingesteld op 29 maart 2012 — Europese Commissie/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-151/12)

(2012/C 174/25)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Valero Jordana en B. Simon, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk Spanje met betrekking tot zijn intracommunautaire stroomgebieden de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 4, lid 8; artikel 7, lid 2; artikel 10, leden 1 en 2, van en bijlage V, punten 1.3 en 1.4, bij richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid; (¹)
- het Koninkrijk Spanje verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat het Koninkrijk Spanje de in het petitum van het verzoekschrift genoemde bepalingen van richtlijn 2000/60/EG niet naar behoren in nationaal recht heeft omgezet, aangezien de Spaanse wettelijke regeling alleen van toepassing is op intercommunautaire stroomgebieden in Spanje. Derhalve zijn deze bepalingen niet in Spaans nationaal recht omgezet wat de intracommunautaire stroomgebieden (waarvan de wateren binnen een autonome regio stromen) betreft.

(¹) PB L 327, blz. 1.